ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει η **Γιώτα Ιωαννίδου, *μέλος ΔΣ Ε Ανατ. Αττικής, αντιπρόσωπος στο Συνέδριο***

Το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ σφραγίστηκε από μια τεράστια αντίφαση. Αυτή που βοά εδώ και 2 χρόνια και απλά την έφερε η διαδικασία του Συνεδρίου στην επιφάνεια με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο.

Από τη μια, υπάρχει η άνευ προηγουμένου και φαντασίας επίθεση και ξεθεμελίωμα των εργατικών, λαϊκών, εκπαιδευτικών δικαιωμάτων από κεφάλαιο, ΕΕ, ΔΝΤ και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, άξιου συνεχιστή των κυβερνήσεων των ΣαμαροΒενιζέλων.

Την ίδια στιγμή, από την άλλη, είναι γεγονός η διαμόρφωση αντιδραστικών πλειοψηφιών στο ΔΣ της ομοσπονδίας (των δυνάμεων που κυρίως αναφέρονται σε ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ), που όχι μόνο δεν τολμούν να οργανώσουν τους εκπαιδευτικούς σε μια νικηφόρα αντεπίθεση, αλλά συντάσσονται με την κυβέρνηση και ταυτόχρονα διακηρύσσουν τον πιο βαθύ συστημικό χαρακτήρα τους.

Έτσι για παράδειγμα, όχι μόνο υπεραμύνονται μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός ΟΟΣΑ που «απαγορεύουν» τους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών προς όφελος των αιματηρών πλεονασμάτων, όχι μόνο δικαιολογούν την κυβέρνηση στο όνομα των πιέσεων που δέχεται, αλλά κραδαίνουν και τα λάβαρα του «πατρίς – θρησκεία – οικογένεια» στην πιο ακροδεξιά εκδοχή τους.

Όλες αυτές οι δυνάμεις ήρθαν στο 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ, μιας από τις μεγαλύτερες ομοσπονδίες του Δημοσίου, που εκπροσωπεί περίπου 70.000 εκπαιδευτικούς για να ολοκληρώσουν το κυβερνητικό τους πάρεργο, αλλάζοντας τις θέσεις της προς αντιδραστική κατεύθυνση.

Σε μια στιγμή που ο Γαβρόγλου ετοιμάζεται να περάσει την αυτοαξιολόγηση – αξιολόγηση,

που έχει επιφέρει τη διάλυση της δημόσιας, δωρεάν εκπαίδευσης και η οποία όπου εφαρμόστηκε έχει ξεσηκώσει τα εκπαιδευτικά κινήματα σε όλο τον κόσμο.

Σε μια στιγμή που η κατάρτιση και η μαθητεία ισοπεδώνουν την τεχνική εκπαίδευση, οι δυνάμεις αυτές θέλησαν να διευκολύνουν τον Υπουργό Παιδείας, αλλάζοντας τις θέσεις του 16ου Συνέδριου που ψηφίστηκαν στις ΓΣ, από χιλιάδες εκπαιδευτικούς.

Επειδή αντιλαμβάνονται ότι έτσι μπορεί να καθηλώσουν για κάποιο διάστημα τους εκπαιδευτικούς αλλά δεν θα γλυτώσουν εύκολα από το μέγεθος της κατακραυγής που θα ξεσηκωθεί απέναντί τους, προσπάθησαν όλα αυτά να τα περάσουν με διαδικαστικά τερτίπια, επιμηκύνοντας τη διαδικασία της ψηφοφορίας από το βράδυ της Δευτέρας μέχρι τις 8.00 το πρωί της Τρίτης 4 Ιουλίου!

Λογάριαζαν όμως χωρίς τον ξενοδόχο.

Οι αντιπρόσωποι του μαχητικού ρεύματος των **Παρεμβάσεων** παρέμειναν εκεί και τους χάλασαν τη σούπα.

Απέτρεψαν την αλλαγή των θέσεων του κλάδου -αντίθεσης στην αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση, μαθητεία- και την ρητή υιοθέτηση της κυβερνητικής πολιτικής.

Με αποφασιστικότητα, ανυποχώρητα έως το πρωί έκαναν ξεκάθαρη τη στάση τους απέναντι και στην κυβέρνηση και στον κυβερνητικό συνδικαλισμό: “δε θα σας αφήσουμε να πάρετε πίσω κατακτήσεις και δικαιώματα με κάθε τρόπο. Το όραμα μας για τη νέα γενιά δεν είναι να τη γυρίσουμε στον προηγούμενο αιώνα και δεν θα σας αφήσουμε ανενόχλητους να δουλεύετε γι’ αυτό. Με αυτή τη γραμμή θα οπλίσουμε πάλι τον απογοητευμένο κόσμο που νιώθει την ανάγκη αντεπίθεσης αλλά καθηλώνεται από το ξεπούλημα που του επιφύλαξαν οι δυνάμεις της «πάσει θυσία στην κυβέρνηση» κατ’ όνομα αριστεράς”.

Η θλιβερή «στάση αναχώρησης» του **ΠΑΜΕ** που αφήνει τους άλλους (ΔΑΚΕ, ΠΕΚ, ΣΥΝΕΚ) να κάνουν τη δουλειά τους και καλεί μετά τον κόσμο “να βγάλει τα συμπεράσματά του” μπροστά στις εκλογές, δυστυχώς επιβεβαιώθηκε και σε αυτό το Συνέδριο. Παρατήρησε, κατήγγειλε και αποχώρησε από το φόβο μήπως πιεστεί στην ανάγκη να ταχθεί σε κοινό μέτωπο ψηφοφοριών με τις Παρεμβάσεις, αφού από μια ώρα και μετά φάνηκε ότι αυτό θα είχε και την πλειοψηφία σε ένα εν απαρτία Συνέδριο. Κατά τα άλλα όλες τις ημέρες του συνεδρίου επιδόθηκε σε μια άνευ προηγουμένου «εκλογική επαιτεία» με το παλιό, γνωστό επιχείρημα «ψηφίστε μας να μη χάσουμε την έδρα από τη δεξιά».

Το συμπέρασμα όμως είναι μπροστά μας και είναι ένα: Μπορούμε να τους χαλάσουμε τη σούπα. Μπορούμε να υψώσουμε μπόι και να διεκδικήσουμε ξανά, αν περάσουμε τα όρια που μας βάζει ο αντίπαλος και φροντίσουμε με καθαρό στόχο και δρόμο να τους αλλάξουμε τα φώτα, αποφασιστικά και ανυποχώρητα. Με αυτό το καθήκον έχει να αναμετρηθεί η εκπαιδευτική αριστερά και να αποδείξει το μπόι της.

Η κυβερνητική – αντιεκπαιδευτική πλειοψηφία ΔΑΚΕ, ΠΕΚ, ΣΥΝΕΚ, μπορεί να νικηθεί μόνο με μια εκπαιδευτική αριστερά που συγκρούεται μέχρι τέλους και δεν αναχωρεί από το πεδίο της μάχης

πηγή: Σελιδοδείκτης